

**Bryssel den 16 oktober 2026
(OR. en)**

14219/26

ENER 638

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Ramen för perioden efter 2030: mål – Diskussion

Inför rådets möte (transport, telekommunikation och energi) den 29 oktober 2026 bifogas för delegationerna ordförandeskapets bakgrundsnot om ”Ramen för perioden efter 2030: mål”.

DISKUSSION OM MÅLEN FÖR PERIODEN EFTER 2030

55 %-paketet innehåller energimål för att stödja den övergripande ambitionen att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030, jämfört med 1990 års nivåer. Den europeiska klimatlagen, som antogs i mars 2026, innehåller ett utsläppsminskningmål på 90 % fram till 2040 och bekräftar åtagandet om klimatneutralitet senast 2050. Målet för 2040, tillsammans med den föränderliga energitrygghetssituationen i Europa, nödvändiggör en ny energipolitisk ram för nästa årtionde.

Med utgångspunkt i de tidigare diskussionerna om denna fråga vid energirådets möte i juni, som bland annat omfattade en diskussion om målen för förnybar och ren energi, måste nu andra relevanta frågor övervägas, såsom energieffektivitet, elektrifiering, sammanlänkning, flexibilitet och energiresiliens.

I det nuvarande *energieffektivitetsdirektivet* mäts energieffektivitetsmål i form av minskad energianvändning. Ett alternativt mått, som skulle kunna stimulera både energieffektiviteten och den ekonomiska konkurrenskraften, skulle kunna vara ett mål för förbättrad energiintensitet. Detta skulle potentiellt kunna beräknas i form av slutlig energianvändning per ekonomisk produktionsenhet, till exempel BNP eller BNI.

I *handlingsplanen för elektrifiering*, som offentliggjordes i juli, föreslås ett vägledande mål om att fördubbla EU:s nuvarande andel el i den slutliga energianvändningen från 23 % till 46 % senast 2040. Med förbehåll för en konsekvensbedömning skulle ett bindande elektrifieringsmål kunna ingå i den kommande ramen. Planen innehåller också en nyckelprestationsindikator för det maximala elprisförhållandet i varje medlemsstat på 2,5 för hushåll och 2 för företag.

I *styrningsförfordningen* fastställdes ett sammanlänkingsmål på minst 15 % senast 2030. Med tanke på den roll som sammanlänkning, lagring och flexibilitet spelar för att stödja både utbyggnaden av ren energi och energitryggheten, eventuellt även genom förmåga till dödnätsstart, skulle man kunna överväga mål på dessa områden efter 2030. Den föreslagna ökningen av finansieringen av energiinfrastruktur i *Fonden för ett sammanlänkat Europa* skulle också kunna utgöra en möjlighet att stödja strategiskt viktiga projekt och stärka gränsöverskridande elnät.

Även om det kommande paketet för *stärkt energitrygghet* förväntas förbättra den befintliga ramen för energitrygghet skulle man också kunna överväga särskilda mål för energiresiliens i ramen för perioden efter 2030.

Slutligen skulle värdet av sektorsspecifika mål kunna bedömas ännu en gång, med tanke på den övergripande ambitionen att förenkla där så är möjligt. På samma sätt skulle man kunna överväga om vissa framväxande sektorer fortfarande skulle kunna dra nytta av den tydligare ambition och större politiska uppmärksamhet som sektorsspecifika mål kan ge.

Frågor till ministrarna:

Fråga 1. *Vilken form bör ett energieffektivitetsmål ha efter 2030? Bör det uttryckas i energianvändning, förbättrad energiintensitet eller något annat mått?*

Fråga 2. *Inom områdena elektrifiering, sammanlänkning, flexibilitet och energiresiliens, vilka befintliga mål bör bibehållas eller stärkas, vilka bör fasas ut, och vilka nya mål bör införas?*